

בע"א (נצרת) 55231-02-15 - יעקב דואק נ' עיריית נצרת עילית

בע"א (נצרת) 55231-02-15 - יעקב דואק נ' עיריית נצרת עיליתשלום נצרת

בע"א (נצרת) 55231-02-15

יעקב דואק

נגד

עיריית נצרת עילית

בית משפט השלום בנצרת

[16.04.2015]

כב' השופטת דלית שרון-גרין

החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להגשת בקשה להשפט בגין דוח מס' 02767960 שנרשם ביום 6.12.12 ליד היכל בית המשפט בנצרת עילית (להלן "הדוח"), שנסיבותיו זהות לחלוטין לכתב אישום מושא תיק ח"נ 4857-09-14, שהוגש לבית המשפט בעקבות בקשתו של הנאשם להשפט בגינו (להלן "התיק המתנהל בבית המשפט") ועימו ביקש לאחד את הדוח.

טיעוני הצדדים

בפתח בקשתו הודיע המבקש לבית המשפט על אודות התיק המתנהל בבית המשפט וצרף את פרוטוקול הדיון מיום 16.2.15, לפיו כפר בעבירה והעלה טענת הגנה בדבר התמרור במקום. לעניין הדוח, טען המבקש כי עם קבלת הודעת הקנס ביום 30.4.15 הגיש לעירייה ערר בגינו, והחלטה הדוחה אותו ניתנה רק לאחר למעלה מחצי שנה ביום 29.12.15. על כן, הגיע למשרדי התביעה העירונית, שם העלה את טענותיו והתבקש להגיש בקשה לעיון מחדש בבקשה לביטול הדוח ושני דוחות נוספים זהים, שנרשמו במועדים אחרים באותה הכתובת (להלן "שלושת הדוחות"). אף בקשה זו, שהוגשה ביום 21.1.14, נדחתה בתשובה שקיבל רק ביום 17.9.15. על כן, הגיש בקשה להשפט בגין שלושת הדוחות ואכן קיבל זימון לתיק המתנהל בבית המשפט. הודעת הקנס והתכתבויותיו עם המשיבה צורפו לבקשה.

עוד ציין כי בפתח הדיון בתיק המתנהל בבית המשפט ביום 16.2.15 בקש לצרף את שני הדוחות הנוספים, הוסבר לו כי הדבר אינו אפשרי משום שלא הוגש בגינם כתב אישום לבית המשפט. בשיחה שקיים עם התובע מחוץ לאולם הדיונים, הוסבר למבקש כי אינו יכול להשפט בגין הדוח הנוכחי מאחר שהדוח חלוט ובאפשרותו להגיש בקשה למתן ארכה להגשת בקשה להשפט בגינו ובקשה לעיכוב הליכי גבייה. על כן, על מנת למנוע עיוות דין, יש לבטל את פסק הדין בגין הדוח הנוכחי ולהתיר למבקש ארכה להגשת בקשה להשפט בגינו, כך שיוכל לאחדו עם התיק המתנהל בבית המשפט. עד למתן החלטה בבקשה אף התבקש עיכובם של הליכי הגביה.

בתגובתה טענה המשיבה כי הפקח הצמיד את הודעת הקנס לשמשת חלון הרכב בעת ביצע העבירה ולאחר שזו לא שולמה, ביום 28.4.13 שלחה המבקשת הודעת תשלום קנס חדשה בהתאם למועד הקבוע בחוק, שנמסרה בכתובתו הרשומה של המבקש ואף התקבלה על ידו. מכאן שחלה חזקת המסירה. רק ביום 10.6.13 הגיש המבקש את השגתו בגין הדוח הנוכחי, שנדחתה ביום 12.12.13 על ידי התובע העירוני בציון דרכי הפעולה האפשריות העומדות בפני המבקש כעת, הכוללות תשלום הקנס או הגשת בקשה להשפט בגין הדוח תוך 30 יום. ואולם, המבקש בחר שלא לנקוט בדרך פעולה כלשהי מסיבות השמורות עמו. משהפך הקנס לפסק דין חלוט, שלחה הרשות ביום 25.3.14 הודעת דרישה בדואר רגיל וביום 7.5.14 הודעת דרישה נוספת בדואר רשום ועל גביה התראה לפני נקיטת הליכי גביה, שאף היא נמסרה בכתובתו הרשומה של המבקש. לאחר כל הפעולות דלעיל, פנתה המשיבה להמשך הליכי גביה מנהליים וביום 18.1.15 בוצע עיקול ברישום בכתובתו של המבקש. מאחר שטרם נפרע החוב, ביום 12.2.12 בוצע אף עיקול בפועל ורק אז פנה המבקש בבקשה זו לבית המשפט. המשיבה צרפה לבקשתה את הדוח, אישורים על משלוח הדואר הרשום ואסמכתאות באשר לפעולות הגביה. נוכח האמור לעיל, הליכי הגביה המנהליים ננקטו נגד המבקש כדין לאחר שהרשות שלחה לו הודעות כחוק. לטענת המשיבה אין מחלוקת כי הנאשם ביצע את העבירה הרשומה בדוח בתחומה ופנייתו בבקשה למתן ארכה להגשת בקשה להשפט הוגשה בשיהוי ניכר ללא הסבר המצדיק שיהוי זה. במצב דברים זה נראה כי הנאשם לא מעוניין להסדיר את חובו ונתלה בטענות סרק באמצעות מנסה לתקוף בעקיפין את פעולות הרשות ובכך ליצור תקדים בדמות ביטול הדוח הנוכחי. על כן, יש לדחות את הבקשה ולחייב את המבקש בהוצאות.

דין והכרעה

הבקשה לא נתמכה בתצהיר חתום כדין ומסיבה זו בלבד, היה על הבקשה להדחות. לגופו של עניין, אין חולק כי נשלחו למבקש הודעות קנס במועדים הקבועים לכך בחוק. לאחר שבקשתו לביטול הדוח נדחתה על ידי המשיבה במכתב מיום 29.12.13, עמדו בפני המבקש שתי דרכי פעולה. האחת, תשלום הקנס, והשניה, הגשת בקשה להשפט תוך 30 יום. שתי הדרכים הובהרו מפורשות במכתב. אינני מקבלת את הטענה המשתמעת מהבקשה, לפיה המלצת המשיבה להגשת הבקשה לעיון מחדש עצרה את מרוץ 30 הימים. על כן, משלא פעל המבקש באחת הדרכים הללו, אין לו להלין אלא על עצמו. בנסיבות אלה, הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר של למעלה משנה, שלא ניתן לו הסבר, והוא נובע, ככל הנראה, מנקיטת הליכי הגביה בפועל.

זאת ועוד, מהתכתבויותיו של המבקש עם המשיבה נראה כי הוא מעלה שוב ושוב טענת הגנה, לפיה הוטעה לחשוב כי החניה במקום חוקית בשל העדר תמרור מתאים לאחר הצומת. טענה זו לא זכתה להתייחסות של המשיבה בתגובתה. ואולם, המבקש לא הניח תשתית עובדתית המבססת את הטענה, וסיכויי הצלחתה מועטים. במצב דברים זה, רצונו של המבקש לבטל את פסק הדין החלוט, תוצאת אי תשלום הקנס, ולקבל ארכה להגשת בקשה להשפט בגינו, כך שיוכל לצרפו לתיק המתנהל בבית המשפט אינו מהווה, עפ"י הפסיקה המחייבת, עילה לקבלת הבקשות.

בשולי הדברים ייאמר כי גם לו התקבלה בקשה זו, אין כל ערובה לכך שבקשה לאיחוד משפטים היתה מתקבלת, נוכח פערי הזמן הגדולים בין אירוע אחד למשנהו, והעובדה שכל אחד מהדוחות נרשם על ידי פקח אחר. נוכח האמור לעיל, לא מצאתי בנימוקי הבקשה עילה לביטול פסק הדין ומתן ארכה להגשת בקשה להשפט בגין הדוח ולא שוכנעתי כי דחיית הבקשה תגרום למבקש עיוות דין.

אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ה, 16 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.